

تأثیر پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر عملکرد رشد، فراسنجه‌های خونی و درصد تلفات جوجه‌های گوشتی نر تحت آسیت القایی با کلریدسدیم

مختر فتحی^۱، تیمور تنها^۲ و محمدناجی احمدی^۳

^۱- استادیار علوم دامی، گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران، (نویسنده مسؤول): Fathi_mokhtar@yahoo.com

^۲- استادیار علوم دامی، گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

^۳- فارغ‌التحصیل علوم دامی، گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۲/۱ تاریخ پذیرش: ۹۸/۴/۱۷

صفحه: ۸ تا ۱۵

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی اثرات افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک مانان ایلیگوساکارید (مخمر سلمانکس) بر عملکرد و برخی فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی تحت آسیت القایی انجام گرفت. تعداد ۳۲۰ قطعه جوجه یک روزه نر سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی به ۶ تیمار و چهار تکرار تخصیص داده شدند. تیمارهای غذایی شامل، تیمار شاهد مشیت (جبره پایه)، تیمار شاهد منفی (القاء آسیت)، تیمار شاهد منفی + دو سطح (۲ و ۴ سی در هر لیتر آب مصرفي) پری‌بیوتیک سلمانکس بودند. القای آسیت با افزودن ۱/۵ گرم نمک در هر لیتر آب آشامیدنی جوجه‌های تیمارهای منفی و از روز ۶ تا روز ۱۳ ام آزمایش اعمال شد. مصرف خوارک، افزایش وزن و ضربیت تبدیل غذایی در پایان دوره آزمایش (۴۲ روزگی) اندازه‌گیری شدند. تلفات از نظر علائم آسیت در طول دوره بررسی شد. فراسنجه‌های خونی و آسیتی (نسبت وزن بطن راست به کل بطن ها) (RV/TV) و پس از پایان دوره آزمایش اندازه‌گیری شدند. تعزیزه اماراتی داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS و مقایسه میانگین‌ها به کمک آزمون توکی در سطح معنی‌داری ۵ درصد صورت گرفت. نتایج نشان داد در حالیکه هر دو سطح پری‌بیوتیک سبب کاهش معنی‌دار خوارک مصرفی شدند، سطح ۴ سی سی پری‌بیوتیک سبب افزایش وزن و کاهش ضربیت تبدیل خوارک پرنده‌گان تحت آسیت القایی شد ($p < 0.05$). هر دو سطح پری‌بیوتیک سبب کاهش معنی‌دار هموگلوبین، گلبول قرمز، پروتئین و هماتوکریت خون پرنده‌گان تحت آسیت القایی شد ($p < 0.05$). علاوه بر این، سطح ۴ سی سی پری‌بیوتیک سبب کاهش معنی‌دار ($p < 0.05$) تلفات ناشی از آسیت و شاخص RV/TV شد ($p < 0.05$). نتیجه گیری اینکه می‌توان به طور موافقی آزمیزی از سطح ۴ سی سی پری‌بیوتیک در هر لیتر آب در بهبود عملکرد و کاهش تلفات ناشی از آسیت در جوجه‌های گوشتی استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: آسیت، مانان ایلیگوساکارید، پری‌بیوتیک، عملکرد، فراسنجه‌های خونی، جوجه‌های گوشتی

سیستم آنزیمی میکروب‌های موجود در دستگاه گوارش پرنده قابل تخمیر هستند. به دلیل خاصیت شیمیایی این ترکیبات، آن‌ها در قسمت بالای دستگاه گوارش هضم و جذب نشده و وقتی وارد بخش‌های انتهایی دستگاه گوارش شوند به عنوان سوبسترا، توسط باکتری‌های موجود مورد استفاده قرار می‌گیرند و به طور مستقیم انرژی و سوبسترا و مواد ریز مغذی را برای میکروگانیسم‌های مفید از جمله بیفیدیو باکتری‌های موجود در بخش‌های انتهایی دستگاه گوارش میزبان را تأمین می‌کنند ($36, 9, 5$). بیفیدیو باکتری‌ها اسیدلاکتیک تولید می‌نمایند که این اسید خاصیت باکتری کشی دارد (24). اگرچه محققین زیادی اثر پری‌بیوتیک فروکتوولیگوساکاریدها را بر عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی مطالعه کرده‌اند ($33, 26, 20, 3, 19, 27$)، تحقیقات بسیار کمی در مورد اثرات تأثیر پری‌بیوتیک‌ها بر ظهور و توسعه آسیت در جوجه‌های گوشتی انجام شده است. بنابراین هدف اصلی از انجام این تحقیق، بررسی اثرات پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید (مخمر سلمانکس) بر عملکرد و تلفات در جوجه‌های گوشتی تحت آسیت القایی با استفاده از کلرید سدیم بود.

مواد و روش‌ها
پرنده‌گان و تیمارهای آزمایشی
به منظور انجام این تحقیق از تعداد ۳۲۰ قطعه جوجه یک روزه گوشتی نر سویه راس 30.8 ± 3 با میانگین وزنی 47 ± 3 گرم

مقدمه

پیشرفت ژنتیکی برای به حداقل رساندن رشد لاین‌های جدید جوجه‌های گوشتی سبب بروز بسیاری از بیماری‌های متابولیکی مثل آسیت و مشکلات و نارسایی‌های قلبی و عروقی شده است. در چندین سال گذشته آسیت و مشکلات قلبی جوجه‌های گوشتی به عنوان یکی از پر خسارترین عارضه‌های صنعت پرورش جوجه‌های گوشتی در سراسر جهان مطرح بوده است. برآورد شده است که ۵ درصد از جوجه‌های گوشتی ماده و $20-30$ درصد از پرنده‌گان نر بر اثر سندروم آسیت می‌میرند که سالانه میلیاردها دلار در جهان به این صنعت خسارت وارد می‌کند (6).

پیشنهاد شده است که آنتی‌بیوتیک‌ها، پروبیوتیک‌ها و پری‌بیوتیک‌ها در تکامل بافت روده تاثیر گذاشته و از این طریق می‌توانند متابولیسم و نیاز اکسیژنی بافت روده را متأثر ساخته و بروز آسیت را کاهش دهند (32). استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها به عنوان محرك‌های رشد در حیوانات در اکثر نقاط دنیا محدود شده و لذا جایگزین‌هایی مثل پروبیوتیک‌ها، پری‌بیوتیک‌ها و سین‌بیوتیک‌ها برای آنها مطرح گردیده است ($17, 4$). پری‌بیوتیک‌ها یک جزء غذایی غیر قابل هضم با اثرات مشت روى میزبان با تحریک رشد و افزایش فعالیت تعداد محدودی از باکتری‌های مفید روده باریک می‌باشند ($18, 24$). به عبارت دیگر، اکثر پری‌بیوتیک‌ها توسط سیستم آنزیمی دستگاه گوارش طیور قابل هضم نیستند، اما توسط

سپس هر هفته دو درجه سانتی‌گراد از دمای سالن کاسته شد تا اینکه دمای سالن به ۲۱ درجه سانتی‌گراد رسید و این دما تا آخر دوره ثابت نگه داشته شد. همه جوجه‌ها به یک جیره پایه ذرت و کنجاله سویا دسترسی داشتند. بر اساس نیازهای پیشنهادی سویه راس از سه جیره‌غذایی به شرح جدول ۱ در دوره آغازین (۰-۱۰)، میان‌دان در دوره رشد (۱۱-۲۳) و پس‌دان در دوره پایانی (۲۴-۴۲) استفاده شده است. پری‌بیوتیک مورد استفاده در این آزمایش با نام تجاری سلمانکس بوده که محصول شرکت واکور^۱ است. ترکیب مواد مغذی مخمر سلمانکس مورد استفاده در این در جدول ۲ ارایه شده است. پری‌بیوتیک سلمانکس حاوی سه محصول از مخمر هیدرولیز شده، عصاره مخمر و محیط کشت ساکارومایسیس سرویسیه است که فرآورده طبیعی حاوی بتاگلوکان بوده که مانان الیکوساکارید عمده‌ترین اولیگوساکارید موجود در آن است.

استفاده شد. این طرح در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار، ۴ تکرار و ۲۰ قطعه جوجه در هر تکرار انجام شد. پری‌بیوتیک مورد استفاده در این آزمایش مانان اولیگوساکارید (مخمر سلمانکس) اضافه شد. جیره‌های غذایی آزمایشی شامل: ۱- تیمار شاهد مثبت (جیره پایه بر اساس ذرت و کنجاله سویا)، ۲- تیمار شاهد منفی (تیمار شاهد مثبت ۱/۵+ ۰.۵ گرم نمک در هر لیتر آب مصرفی (۲۸)، ۳- تیمار شاهد منفی ۴+ سی‌سی سلمانکس در هر لیتر آب مصرفی، ۴- تیمار شاهد منفی ۴+ سی‌سی سلمانکس در هر لیتر آب مصرفی. پری‌بیوتیک به همراه آب با استفاده از آبخوری‌های کله قندی در اختیار پرنده‌گان قرار داده شد. محل انجام آزمایش، مزرعه پرورش مرغ گوشتشی در شهر سروآباد در استان کردستان با ارتفاع از سطح دریا ۱۳۰۰ متر بود. پرنده‌گان هر تکرار به تعداد ۲۰ پرنده در هر قفس توری با ابعاد ۱۶×۲۲ متر مرتع نگهداری شدند. برنامه دمایی به این صورت بود که در ابتدای ورود جوجه‌ها دمای سالن پرورش در ۳۲ درجه سانتی‌گراد تنظیم شد و

جدول ۱- ترکیب جیره غذایی و محتوای مواد مغذی محاسبه شده (گرم در کیلوگرم)

Table 1. Ingredient composition and calculated nutrient content of the diet (g/kg)

مواد خوارکی (درصد)	جیره اگازین (۱۰-۱) (روزگی)	جیره رشد (۱۱-۲۳) (روزگی)	جیره پایانی (۲۴-۴۲) (روزگی)
ذرت	۵۷/۴۱	۵۷/۳	۵۷/۳۷
کنجاله سویا	۳۴/۴۶	۳۳/۲۹	۲۸/۸۷
گندم	۱۰	۱۰	-
کنجاله کلون ذرت	-	-	-
روغن سویا	۱	۱/۴۶	۲/۷۲
نمک	۰/۳۰	۰/۳۰	-
متیونین	۰/۲۳	۰/۱۸	-
لیبرین	۰/۱	۰/۱۴	-
مکمل معدنی و معدنی ^۱	۰/۰	۰/۰	-
مواد معدنی محاسبه شده	-	-	-
انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری بر کیلوگرم)	۲۸۹۰	۲۹۴۰	۳۰۲۰
پروتئین خام	۲۱	۱۹/۴۰	۱۸
کلکسیم	۰/۸۳	۰/۸۰	۰/۷۸
فسفر قابل دسترس	۰/۳۹	۰/۳۷	۰/۳۵
لیزین	۱/۳۹	۱/۲۶	۱/۲۰
متیونین	۰/۴۹	۰/۴۸	۰/۴۷
متیونین + سیستین	۰/۰۸	۰/۰۸۱	۰/۰۳
سیمیم	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۱۸
کلر	۰/۳۴	۰/۲۳	۰/۲۳
پتاتسیم	۱/۱	۱	۱
Na+ K-Cl (meq/kg)	۲۸۷	۲۶۹	۲۶۹

۱- هر کیلوگرم حاوی: ۴۰۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین A، ۴۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین D_۳، ۷۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین E، ۶۵ میلی گرم ویتامین B_۱، ۳۲۰ میلی گرم ویتامین B_۲، ۶۵ میلی گرم ویتامین B_۶، ۷۰ میلی گرم ویتامین B_۹، ۱۲۰ میلی گرم ویتامین B_{۱۲}. ۲۷۵ میلی گرم نیاسین، ۲۲ میلی گرم بیوتین، ۹۹ میلی گرم کلراید و ۸۵ میلی گرم منگنز ۱۰۰ میلی گرم روی، ۱۰۰ میلی گرم منزیوم، ۶۰ میلی گرم سلنیوم، ۱۰ میلی گرم آهن، ۱۵ میلی گرم مس، ۱۳ میلی گرم بد بود

جدول ۲- ترکیب مواد مغذی مخمر سلمانکس مورد استفاده در این آزمایش

Table 2. Celmanax nutrient analysis used in this experiment

درصد	ترکیب
۸۰	رطوبت
۶/۵	پروتئین خام
۱/۶	چربی خام
۰/۳۵	فیبر خام
۲/۵	خاکستر
گلیکوزیدها	
۰/۸	مانان الیکوساکارید
۱/۴	بنا گلوکان

1- Varied industries corporation of America (Vi-cor - USA)

گلیسیرید نیز توسط دستگاه اتوآنالایزر مدل (RA 1000) ساخت کشور آمریکا انجام گرفت. فعالیت آنزیم‌های ALT، AST و LDH در پلاسمای نیز بوسیله دستگاه اتوآنالایزر مدل الکمیون^۳ ۳۰۰ ساخت کشور آمریکا اندازه‌گیری شد. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۲۰ تکرار (۲۰ مشاهده برای هر تکرار) انجام گردید. داده‌های مربوطه با استفاده از نرمافزار SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند (۱). داده‌های مربوط به تلفات و نسبت RV/TV، قبل از آنالیز، توسط تبدیل آرک سینوس نرمال شده و بعداً مورد آنالیز قرار گرفت. مقایسه میانگین تیمارها نیز با استفاده از آزمون توکی و در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

تأثیر القاء آسیت و سطوح مختلف پری‌بیوتیک سلمانکس بر فراسنجه‌های عملکردی کل دوره

نتایج تأثیر القاء آسیت و افزودن پری‌بیوتیک عملکرد رشد جوجه‌های تحت آزمایش در کل دوره پرورش (۱-۴۲ روزگی) در جدول ۳ آورده شده است. همچنانکه در این جدول مشاهده می‌شود تأثیر القاء آسیت بر میانگین خوارک خوارک مصرفی، اضافه وزن و ضریب تبدیل خوارک جوجه‌های گوشتی در کل دوره معنی‌دار بود ($p < 0.05$). بهطوری که القاء آسیت سبب افزایش خوارک مصرفی و کاهش وزن بدن و افزایش ضریب تبدیل خوارک شد ($p < 0.05$). فراسنجه‌های عملکردی جوجه‌های تحت القاء آسیت در این دوره، تحت تأثیر افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک سلمانکس قرار گرفته و آن‌ها را بهبود بخشید ($p < 0.05$). بهطوری که افزودن ۴ سی‌سی پری‌بیوتیک سلمانکس بهطور معنی‌داری سبب کاهش خوارک مصرفی، افزایش وزن و بهبود ضریب تبدیل خوارک در مقایسه با تیمار شاهد منفی شد ($p < 0.05$).

جدول ۳- تأثیر افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی
Table 3. Effect of MOS supplementation on growth performance of broiler chickens

تیمار	خوارک مصرفی (گرم)	وزن بدن (گرم)	ضریب تبدیل خوارک
شاهد مثبت	۵۰۶۷ ^a	۲۸۲۷/۷۵ ^a	۱/۷۷ ^c
شاهد منفی	۴۸۴۹ ^b	۲۱۸۵/۰۰ ^c	۲/۲۱ ^a
شاهد منفی+ ۲cc/lit سلمانکس	۴۷۸۹/۵ ^b	۲۳۹۷/۲۰ ^b	۲/۰۸ ^b
شاهد منفی+ ۴cc/lit سلمانکس	۴۸۱۱/۴ ^b	۲۳۵۱/۵۵ ^b	۲/۰۴ ^b
SEM	۵۴	۴۰	.۰/۴
P-value	.۰۰۱	.۰۰۱	.۰/۰۱

میانگین‌های با حروف متفاوت در هر ستون، نشان‌دهنده وجود اختلاف معنی‌دار سطح ۵ درصد می‌باشد.

در جدول فوق نشان می‌دهند که القاء آسیت و هیچکدام از مکمل‌های آزمایشی تأثیر معنی‌داری بر فراسنجه‌های خونی؛ گلوکز، کلستروول و تری‌گلیسیرید نداشت ($p > 0.05$). اما القاء آسیت بهطور معنی‌داری سبب افزایش هموگلوبین، گلبول قرمز، پروتئین و هماتوکریت خون پرندگان مورد آزمایش در مقایسه با پرندگان تیمار شاهد مثبت شد ($p < 0.05$). هر دو سطح پری‌بیوتیک سلمانکس بهطور معنی‌داری هموگلوبین،

برنامه القاء آسیت

در این، آزمایش، القای آسیت به صورت اضافه‌نمودن نمک طعام به آب آشامیدنی تیمارهای آزمایشی بود و به این طریق که همه جوجه‌های تیمارهای منفی (تیمارهای ۲، ۳ و ۴) از روز ۶ تا روز ۱۳ ام، مقدار ۱/۵ گرم نمک طعام در هر لیتر آب آشامیدنی دریافت کردند (۲۸).

فراسنجه‌های مورد اندازه‌گیری

در روز آخر آزمایش (۴۲)، پس از ۳ ساعت گرسنگی چهار پرنده از هر قفس به طور تصادفی انتخاب و از هر کدام دو نمونه خون ۳ میلی‌لیتری از سیاه‌رگ بال گرفته شد. نمونه‌های خونی به داخل لوله‌های حاوی K₂EDTA انتقال یافتد. یکی از نمونه‌ها بالافصله به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۳۵۰۰ rpm سانتریفیوژ و پلاسمایی به دست آمده در دمای ۲۰- تا زمان تعیین فراسنجه‌های بیوشیمیابی نگهداری شدند. بعداً هم برای اندازه‌گیری وزن بطن راست به کل بطن‌ها و علاجیم داخلی آسیت از قبلی؛ مایع زرد رنگ داخل شکم و مایع اطراف قلب، کشتار شدند (۶).

تلفات به صورت روزانه ثبت و برای بررسی علت مرگ تشریح شدند. ضمن تشریح، برای بررسی علاجیم ناشی از بروز آسیت (وجود مایع زرد رنگ کلوبیدی در محوطه شکمی، داشتن کبد متورم، سفت و شق شده، مشاهده وجود مایع در محوطه پری‌کاردیوم قلب)، تلفات ناشی از آسیت از کل تلفات تقیک گردید (۱۱، ۱۲، ۱۳). در روز ۴۲ دوره پرورشی، قلب پرنده‌های انتخاب شده از هر قفس بعد از کشتار، از محوطه شکمی جدا شده و بعد از برداشتن چربی‌های اطراف آن، دهیزها از بطن جدا شدند. سپس بطن‌ها از ناحیه سپتوم تقسیم شده جدآگانه وزن گردیدند و بعداً نسبت وزن بطن راست به کل بطن محاسبه گردید (۶).

اندازه‌گیری هموگلوبین و تعیین درصد هماتوکریت توسط دستگاه مدونیک^۳ مدل امسری ساخت کشور سوئد انجام گرفت. برای شمارش گلبول قرمز از لام هموسیتومنتر استفاده شد. غلظت‌های پلاسمایی گلوکز و پروتئین، کلستروول، تری

جدول ۳- تأثیر افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی

تأثیر القاء آسیت و سطوح مختلف پری‌بیوتیک سلمانکس بر فراسنجه‌های خونی

نتایج اثرات حاصل از القاء آسیت و مکمل پری‌بیوتیک سلمانکس بر فراسنجه‌های خونی جوجه‌های تحت آسیت القایی شامل؛ هموگلوبین، گلبول قرمز، هماتوکریت، پروتئین، گلوکز، کلستروول، تری‌گلیسیرید و متوسط حجم سولولی گلبول‌های قرمز در جدول ۴ آورده شده است. داده‌های موجود

مثبت این پری‌بیوتیک در کاهش مشکلات ناشی از آسیت بود.

هماتوکریت، تعداد گلوبول قرمز و پروتئین پلاسمای پرنده‌گان تحت آسیت القایی را تا سطوح برابر پرنده‌گان تیمار شاهد مثبت (بدون القاء آسیت) کاهش دادند ($p < 0.05$) که این نشان از اثر

جدول ۴- تاثیر افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر شمار گلوبول قرمز، درصد هماتوکریت، هموگلوبین، پروتئین، گلوکز، کلسیترول و تری‌کلیسیرید پلاسمای خون جوجه‌های گوشتشی

Table 4. Effect of MOS supplementation on red blood cell count, hematocrit, hemoglobin, protein, glucose, cholesterol and triglyceride content in blood plasma of broiler chicks

تیمار	گلوبول قرمز (میلی‌گرم در دسی لیتر)	هموگلوبین (میلی‌گرم در دسی لیتر)	گلوبول قرمز (میلی‌گرم در دسی لیتر)	پروتئین (میلی‌گرم در دسی لیتر)	هماتوکریت (درصد)	کلسیترول (میلی‌گرم در دسی لیتر)	تری‌کلیسیرید (میلی‌گرم در دسی لیتر)
شاهد مثبت	۲/۰۹ ^b	۱۸/۵۳ ^b	۳۳/۷۷ ^b	۳/۵۰ ^b	۲۰/۲۵	۱۴۵/۶۳	۱۴/۲۵
شاهد منفی	۲/۹۷ ^a	۱۹/۰۳ ^a	۳۵/۷۰ ^a	۴/۱۶ ^a	۱۳۸/۶۳	۱۸۷/۵۰	۵۷/۰۰
شاهد منفی+ سلمانکس	۲/۲۶ ^b	۱۵/۶۰ ^b	۲۸/۶۳۸ ^b	۲/۰۵ ^b	۱۲۱/۶۳	۱۸۴/۱۳	۳۷/۱۲
شاهد منفی+ سلمانکس SEM	۲/۳۹ ^{ab}	۱۵/۴۳ ^b	۲۸/۵۲۵ ^b	۲/۱۸ ^b	۱۲۸/۳۸	۱۹۵/۵۰	۴۹/۱۲
SEM	۰/۱۸	۱/۵۰	۴/۲۰	۰/۰۹	۱۰/۲۰	۱۵/۹۰	۱۷/۵۷
P-value	۰/۰۰۸	۰/۰۰۶	۰/۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۰۵۶	۰/۱۵۱	۰/۱۰۵

میانگین‌های با حروف متفاوت در هر ستون، نشان دهنده وجود اختلاف آماری معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشد.

و لاکتات‌دهیدروژناز پلاسمای جوجه‌های تحت آسیت القایی در جدول ۵ آمده است. همچنانکه در این جدول مشاهده می‌شود، القاء آسیت و مکمل‌سازی سطوح مختلف پری‌بیوتیک تاثیر معنی‌داری بر فعالیت آنزیم‌های غیرعملکردی پلاسمای آلانین‌آمینوترانسفراز (ALT)، آسپارتات‌آمینوترانسفراز (AST) و لاکتات‌دهیدروژناز (LDH) نداشتند ($p > 0.05$). (p>0/05).

تاثیر القاء آسیت و سطوح مختلف پری‌بیوتیک سلمانکس بر فعالیت آنزیم‌های آلانین‌آمینوترانسفراز، آسپارتات‌آمینوترانسفراز (ALT)، آسپارتات‌آمینوترانسفراز (AST) و لاکتات‌دهیدروژناز (LDH) پلاسمای دهیدروژناز (LDH) نداشتند (p>0/05).

جدول ۵- اثر افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر فعالیت آنزیمی ALT, AST, LDH پلاسمای خون جوجه‌های گوشتشی

Table 5. Effect of MOS supplementation on ALT, AST and LDH enzyme activity in blood plasma of broiler chicks

تیمار	ALT (U/L)	AST (U/L)	LDH (U/L)
شاهد مثبت	۸۶۲۵	۱۳۹/۲۵	۲۰/۷۵
شاهد منفی	۱۱/۸۷۵	۱۶۵/۰۰	۲۳/۳۷۵
شاهد منفی+ سلمانکس	۱۲۲۰	۱۹۷/۰۰	۲۷/۵۰
شاهد منفی+ سلمانکس SEM	۹/۰۰	۲۲۲/۰۰	۴۰/۰۰۰
SEM	۲/۵۰	۱۰/۱۱	۴/۵۰
P-value	۰/۵۹۴	۰/۱۸	۰/۰۷۸

میانگین‌های با حروف متفاوت در هر ستون، نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشد.

(القاء آسیت)، دارای نسبت RV/TV و تلفات ناشی از آسیت بیشتری در مقایسه با پرنده‌گان سایر گروه‌ها بودند ($p < 0.05$). (p>0/05). همچنین، مکمل‌سازی ۴ سی‌سی پی‌بیوتیک سلمانکس به طور معنی‌داری سبب کاهش تلفات ناشی از آسیت و شاخص آسیتی RV/TV در پرنده‌گان تحت آسیت القایی شدند. (p>0/05).

تاثیر القاء آسیت و سطوح مختلف پری‌بیوتیک سلمانکس بر فراسنجه‌های تلفات ناشی از آسیت و شاخص آسیتی RV/TV

جدول شماره ۶ تأثیر تیمارهای آزمایشی بر RV/TV فراسنجه‌های تلفات ناشی از آسیت و شاخص RV/TV جوجه‌های گوشتشی مورد آزمایش را نشان می‌دهد. داده‌های موجود در این جدول نشان می‌دهد، پرنده‌گان تیمار شاهد منفی

جدول ۶- اثر افزودن سطوح مختلف پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر تلفات ناشی از آسیت و شاخص RV/TV جوجه‌های گوشتشی

Table 6. Effect of MOS supplementation on mortality rate and RV / TV ratio in broiler chicks

تیمار	تلفات ناشی از آسیت (درصد)	شاخص آسیتی (RV/TV)
شاهد مثبت	۳/۳ ^c	۰/۱۸ ^c
شاهد منفی	۸/۳ ^a	۰/۲۷ ^a
شاهد منفی+ سلمانکس	۶/۶ ^a	۰/۲۳ ^a
شاهد منفی+ سلمانکس SEM	۵/۰ ^b	۰/۱۹۱ ^b
SEM	۰/۱۰	۰/۰۰۲
P-value	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱

میانگین‌های با حروف متفاوت در هر ستون، نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشد.

لیپیدهای غشایی مویرگ‌ها خونی، سبب تراوش پروتئین پلاسمما از منافذ مویرگی و نهایتاً کاهش پروتئین پلاسمما می‌شود (۷۸، ۱۳، ۱۴). احتمالاً پری‌بیوتیک سلمانکس از طریق کاهش سرعت رشد و وزن حاصله (جدول ۳) سبب کاهش نیاز به اکسیژن و کاهش بروز آسیت شده و از این طریق سبب کاهش بروز تغییرات خونی مرتبط با آسیت شده است.

تغییرات هماتولوژی و بهدنیال آن، تغییر وزن بطن راست و بهطور دقیق تر نسبت وزن بطن راست به کل بطن می‌تواند شاخص خوبی برای تشخیص بروز سندروم افزایش فشار خون ریوی باشد (۲۳). بهطوری که نسب بطن راست به کل بطن بیشتر از $27/0$ را به عنوان شاخص دقیق بروز سندروم افزایش فشار خون ریوی و آسیت در نظر می‌گیرند (۲۵، ۷۸).

در این آزمایش، القاء آسیت باعث افزایش معنی دار شاخص نسبت وزن بطن راست به کل بطن (RV/TB) شد که نشان از هایپرتروفی بطن راست و القاء موقفيت امیز القاء آسیت است. قبلاً هم گزارش شده است که افروندن نمک به آب آسامیدنی جوجه‌های گوشتشی سبب افزایش فشارخون ریوی و بروز آسیت می‌شود (۲۸). در تحقیق حاضر القاء آسیت سبب افزایش معنی دار تلفات ناشی از آسیت و شاخص آسیتی شد. همچنین سطح 4 سی سی سلمانکس سبب کاهش تلفات ناشی از آسیت و شاخص آسیتی در مقایسه با تیمار تحت القاء آسیت شدند. در این آزمایش، نسبت بطن راست به کل بطن (RV/TB) $0/27$ در جوجه‌های تیمار تحت القاء آسیت، در مقایسه با مقدار $1/18$ برای جوجه‌های تیمار شاهد مثبت، به دست آمد (جدول ۶) و تفاوت معنی دار بود و این نتیجه حاکی از آن است که سطح کلریدسیم استفاده شده در این تحقیق به طور قابل قبولی سبب القای آسیت شده است. افزایش نسبت بطن راست به کل بطن نشانه فعالیت جبرانی قلب برای مقابله با هیپوکسی ناشی از افزایش متابولیسم بافت‌های بدن در اثر استفاده از مواد مغذی (انرژی و پروتئین) بیشتر می‌باشد. (۲۱). سولیس‌دلوس‌سانتوس و همکاران (۲۲) گزارش کردند استفاده از پری‌بیوتیک (قارچ اسپریژیلوس) درصد تلفات ناشی از آسیت را به میزان 24% درصد کاهش می‌دهد. این محققین پیشنهاد دادند که پری‌بیوتیک قارچ اسپریژیلوس، می‌تواند بلوغ دستگاه گوارش جوجه‌های گوشتشی را تسريع نموده و موجب بهبود توسعه روده در سنین اولیه و افزایش بهره‌وری آن را به دنبال داشته باشد. همچنین یونی و فرکت (۳۵)، نیز گزارش کردند کاهش بروز آسیت در پرندگان مصرف‌کننده پری‌بیوتیک به‌دلیل کاهش نیازهای اکسیژنی بافت روده به‌دلیل بلوغ زودرس بوده است. نیاز روده جوجه‌های گوشتشی به اکسیژن هنوز مشخص نشده اما این و همکاران (۳۸)، با برآورده که روی دستگاه گوارش خوک‌ها انجام دادند گزارش کردند که دستگاه گوارش تنها 5% درصد از وزن کل بدن را تشکیل می‌دهد اما 25% درصد از کل اکسیژن مورد فرماتو مصرف می‌کند. در نتیجه با مصرف پری‌بیوتیک فرماتو (قارچ اسپریژیلوس) و تاثیر آن بر بلوغ زودرس دستگاه گوارش می‌توان نتیجه گرفت که در مصرف اکسیژن صرفه‌جویی شده و پرنده نیاز کمتری به اکسیژن داشته است. این در حالی است

نتایج جدول ۳ نشان داد که پری‌بیوتیک سلمانکس توانسته فراسنجه‌های عملکرد را بهبود ببخشد به‌طوری که بهترین ضریب تبدیل خوارک و افزایش وزن مربوط به جوجه‌های تیمار 4 سی سی پری‌بیوتیک سلمانکس بود در توافق با آزمایش حاضر محققین دیگر گزارش کردند که افزودن پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید به جیره جوجه‌های گوشتشی سبب افزایش معنی دار وزن و کاهش ضریب تبدیل خوارک می‌شود (۲۲، ۳۹). بر اساس تحقیقات انجام شده مانان اولیگوساکاریدها به‌وسیله کاهش رقابت بین میزان و پاتوژن‌های روده باعث می‌شوند مواد مغذی بهصورت موثر به مصرف حیوان برسد و این امر موجب افزایش رشد شده و بدون رقابت میکروبی برای انرژی و سایر مواد مغذی، مواد مغذی با قابلیت دسترسی بیشتری برای میزان وجود دارند (۳۴). مکانیسمی که مانان اولیگوساکارید به‌وسیله آن بهره‌وری از انرژی و سایر مواد مغذی را بهبود می‌بخشد به درستی مشخص نیست، اما احتمالاً مربوط به بهبود خصوصیات پوششی پرزهای روده کوچک و یا تحریک فعالیت آنزیمهای هضمی باشد (۱۶).

افزایش فعالیت آنزیمهای گوارشی و در نتیجه افزایش قابلیت هضم و دسترسی مواد غذایی (۱) و متعادل نمودن اعمال، وظایف و حرکات روده از جمله مکانیزم‌هایی هستند که برای بهبود خوارک مصرفی توسط مانان اولیگوساکارید عنوان شده‌اند (۱۷، ۲۹). همچنین گزارش شده است که اثر مثبت مانان اولیگوساکارید ممکن است به علت افزایش در طول ویلی و بهبود یکنواختی پرزهای دستگاه گوارش باشد (۱۰). علاوه بر این، مانان اولیگوساکاریدها، ممکن است به‌طور مستقیم، رشد برخی از پاتوژن‌های روده‌ای را، از طریق افزایش غلظت اسیدلاکتیک و در نهایت پایین آوردن اسیدیته در بخش پائینی کانال گوارش، مهار کنند (۳۰).

در آزمایش حاضر القاء آسیت به‌طور معنی داری سبب افزایش هموگلوبین، گلbul قرمز، پروتئین و هماتوکریت خون در مقایسه با شاهد مثبت شد. مکمل سازی 4 سی سی پری‌بیوتیک سبب کاهش هموگلوبین، گلbul قرمز، هماتوکریت و پروتئین خون شد. هیچ پژوهشی در مورد اثر پری‌بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر فراسنجه‌های خونی و فراسنجه‌های آسیتی در جوجه‌های گوشتشی انجام نشده، از این‌رو نمی‌توان یافته‌های این پژوهش را با پژوهش دیگری مقایسه کرد. اما احتمال می‌رود تاثیر مثبت پری‌بیوتیک سلمانکس از طریق کاهش مشکلات ناشی از آسیت (تلفات آسیتی و کاهش شاخص وزن نسبی بطن راست به کل بطن‌ها) باشد (جدول ۶). محققین زیادی قبلاً گزارش کرده‌اند که در جوجه‌های گوشتشی درگیر با آسیت، افزایش فراسنجه‌های خونی مذکور یک نوع پاسخ فیزیولوژیک به هیپوکسی پیش آمده در خلال آسیت است. به‌طوری که بدن برای جبران افت غلظت اکسیژن سلولی، به افزایش ترشح هورمون اریتروپویتین از کلیه‌ها نموده و بهصورت تغییرات آشیاری شاهد افزایش تعداد گلbul قرمز، هموگلوبین خون، هماتوکریت و افزایش رادیکال‌های آزاد و تنش اکسیداتیو خواهیم بود. در خلال تنش اکسیداتیو پراکسیداسیون

نهایت کاهش نیاز به اکسیژن نیز کاهش تولید گلبول قرمز، هموگلوبین و هماتوکربیت را در پی خواهد داشت. نتیجه‌گیری اینکه، نتایج این تحقیق نشان داده می‌توان به طور موفقیت‌آمیزی از سطح ۴ سی سی در لیتر آب آشامیدنی در جیره جوجه‌های گوشتی به عنوان یک عامل موثر کاهنده مشکلات عملکردی و تلفات ناشی از آسیت استفاده نمود.

که در شرایط کمبود اکسیژن، دلیل افزایش تولید گلبول‌های قرمز، هموگلوبین و نهایتاً افزایش فشار خون تلاش برای افزایش ظرفیت انتقال چهت جبران کمبود اکسیژن است (۶). لذا با توجه به موارد یاد شده می‌توان اظهار داشت پری‌بیوتیک‌ها موجب بلوغ زودرس دستگاه گوارش شده و این امر می‌تواند موجب صرفه‌جویی در مصرف اکسیژن شود. در

منابع

1. Abdulrahman, S.M., M.S.Y. Haddian and A.R. Hashlamoun. 1996. The influence of *Lactobacillus acidophilus* and baccitracin on layer performance of plasma and egg yolk. British poultry science, 37: 341-346.
2. Asadi Firoozabadi, Sh. and K. Taherpour. 2014. Effect of *Mentha mozaaffarianii* Jamzad, dill and mannan-oligosaccharide on performance, carcass characteristics and blood hematological and biochemical parameters of broiler chickens. Animal Production Research, 3(2): 39-50.
3. Awad, W.A., K. Ghareeb, S. Nitsch, S. Pasteiner, S. Abdel-Rheem and J. bohm. 2008. Effect of dietary inclusion of prebiotic, probiotic and symbiotic on the intestinal glucose absorption of broiler chickens. Journal of Poultry Science, 7: 689-691.
4. Choct, M. 2009. Managing gut health through nutrition. British Poultry Science, 50: 9-15.
5. Choudhari A., S.H. Shinde and B.N. Ramteke. 2008. Prebiotics and probiotics as health promoter. Veterinary World, 1(2): 59-61.
6. Daneshyar M. 2009. Investigation of physiological, biochemical and functional changes induced by ascites induction and the effect of some antioxidants on its incidence in broiler chickens. Ph.D. dissertation Ferdowsi University of Mashhad.
7. Daneshyar, M., H. Kermanshahi and A. Golian. 2007. Changes of blood gases, internal organ weights and performance of broiler chickens with cold induced ascites. Journal of Animal and Veterinary Advances, 2: 729-735.
8. Daneshyar, M., H. Kermanshahi and A.G. Golian. 2009. Changes of biochemical parameters and enzyme activities in broiler chickens with cold-induced ascites. Poultry Science, 88: 106-110.
9. Dibner, J.J. and J.D. Richards. 2005. Antibiotic growth promoters in agriculture: History and mode of action. Poultry Science, 84: 634-643.
10. Elmusharaf, M.A., V. Bautista, L. Nollet and A.C. Beynen. 2006. Effect of a mannanoligosaccharide preparation on *Eimeria tenella* infection in broiler chickens. International Journal of Poultry Sciences, 5: 583-588.
11. Fathi, M. 2015. Effects of coenzyme Q₁₀ supplementation on growth performance, enzymes activities and hematological and biochemical parameters in broilers with pulmonary hypertension syndrome (PHS). Iranian Journal of Applied Animal Science, 5(1): 185-188 185.
12. Fathi, M., M. Haydari and T. Tanha. 2016. Effects of Zinc Oxide Nanoparticles on Antioxidant Status, Serum Enzymes Activities, Biochemical Parameters and Performance in Broiler Chickens. Journal of Livestock Science and Technologies, 4(2): 7-13.
13. Fathi, M., M. Haydari and T. Tanha. 2015. Effects of Enalapril on performance growth, ascites mortality, antioxidant status and blood parameters in broiler chickens under cold-induced ascites. poultry science journal, 3(2): 121-127.
14. Fathi, M., M. Haydari and T. Tanha. 2016. Influence of dietary aspirin on growth performance, antioxidant status, and mortality due to ascites in broiler chickens. Poultry Science Journal. Poultry Science Journal, 4(2): 139-146.
15. Ferket P.R. 2004. Alternatives to antibiotics in poultry production: Responses, practical experience and recommendations. In: Proceedings of Alltech's 20th Annual Symposium on Nutritional Biotechnology in the Feed and Food Industries, Kentucky, USA, 56-57.
16. Ferket, P.R. 2002. Use of oligosaccharides and gut modifiers as replacements for dietary antibiotics. Proc. 63 rd Minnesota Nutrition Conference, September 17-18, Eagan, MN.
17. Performance and carcass characteristics of broiler chicks. International Journal Poultry Science, 6(9): 661-665.
18. Gibson, G.R., H.M. Probert, J. Van Loo, R.A. Rastall and M.B. Roberfroid. 2004. Dietary modulation of the human colonic microbiota; updating the concept of prebiotics. Nutrient Research Review, 17: 259-275.
19. Hou, Q.L. and Q.S. Goa. 2001. Chitosan and Medicine, Shanghai Science Technology.
20. Huang. RL., Y.L. Yin, O.V. Wu, Y.G. Zhang, T.J. Li, L.L. Li and X.M. T, Z.R, J. Zhang, B. Wang, J.H. He and X.Z. Nie. 2005. Effect of Dietary Oligochitosan supplementation on Ileal digestibility of nutrients and performance in broilers. Poultry Science, 84(9): 1383 -1388.

21. Huchzermeyer, F.W., A.M.C. De Ruyck and H. Van Ark. 1988. Broiler pulmonary hypertension syndrome. iii. Commercial broiler strains differ in their susceptibility. *Journal of Veterinary Research*, 55: 5-9.
22. Li X.J., X.S. Piao, S.W. Kim, P. Liu, L. Wang, Y.B. Shen, S.C. Jung and H.S. Lee. 2007. Effects of chitooligosaccharide supplementation on performance, nutrient digestibility and serum composition in broiler chickens. *Poultry Science*, 86: 1107-1114.
23. Lorenzoni, A.G. and C.A. Ruiz-Feria. 2006. Effects of vitamin E and l-arginine on Cardiopulmonary function and ascites parameters in broilers chickens reared under sub-normal temperatures. *Poultry Science*, 85: 2241-2250.
24. Okeefe, T. 2005. Digestive acids: A brave new of nutrition. *Poultry International*, 44(7): 26-30.
25. Ozkan, A., I. Plavnik and S. Yahav. 2006. Effects of Early Feed Restriction On Performance and Ascites Development in Broiler Checkens Subsequently Raised at Low Ambient Temperature. *Journal of Applied pultry Research*, 15: 9-19.
26. Peng, Y.L, Y.M. Guo and J.M. Yuan. 2003. Effects of microbial phytase replacing partial inorganic phosphorus supplementation and xylanase on the growth performance and nutrient digestibility in broilers fed wheat-based diets. *Asian Australian Journal of Animal Sciences*, 60: 239-247.
27. Piray, A.H., H. Kermanshahi, A.M. Tahmasbi and J. Bahrampour. 2007. Effects of cecal cultures and aspergillus meal prebiotic (fermacto) on growth performance and organ weights of broiler chickens. *International Journal Poultry Science*, 6: 340-344.
28. Rajani, J., M.A. Karimi Torshizi and Sh. Rahimi. 2011. Control of ascites mortality and improved performance and meat shelf-life in broilers using feed adjuncts with presumed antioxidant activity. *Animal Feed Science and Technology*, 170: 239-245.
29. Rodriguez, T.A., C. Sartor, S.E. Higgins, A.D. Wolfenden, L.R. Bielke, C.M. Pixley, L. Sutton, G. Tellez and B.M. Hargis. 2005. Effect of *Aspergillus* meal prebiotic (Fermacto) on performance of broiler chickens in the starter phase and fed low protein diets. *Journal of Applied Poultry Research*, 14: 665-669.
30. Satbir, S.S. 1999. Effect of different levels of orobiotic and eneregy on carcass yield and meat composition in summer season. *Haryana Agricultural University journal of Research*, 3-4.
31. Scheele, CW., W. Dewith, M.T. Frankehuls and P.F.G. Vereijken. 1991. Ascites in broilers. I. Experimental factors evoking symptoms relate to ascites. *Poultry science*, 70: 1069-1083.
32. Solis de los Santos, M.B., G. Farnell, J.M. Te Ilez, N.B. Balog, A. Anthony, Torres-Rodriguez, S.B. Higgins, M. Hargis and A.M. Donoghue. 2005. Effect of Prebiotic on gut development and ascites incidence of broilers reared in a hypoxic environment. *Poultry Science*, 84(7): 1092-1100.
33. Spring, P., C. Wenk, K.A. Dawson and K.E. Newman. 2000. The effects of dietary mannanoligosaccharides on cecal parameters and the concentrations of enteric bacteria in the ceca of salmonella-challenged broiler chicks. *Poultry Science*, 79: 205-211.
34. Stanley, V.G., C. Brown and A.E. Sefton. 2000. Comparative evaluation of yeast culture, mannan-oligosaccharide and antibiotic on performance of turkeys. *Poultry Science*. 79 (Suppl 1), S186.
35. Uni, Z. and R.P. Ferket. 2004. Methods for early nutrition and their potential. *Worlds Poult. Sci. J*, 60: 101-111.
36. Verstegen, M.W.A. and B.A. Williams. 2002. Alternatives to the use of antibiotics as growth promoters for monogastric animals. *Animal Biotechnology*, 13: 113-127.
37. Yang, Y., P.A. Iji and M. Choct. 2009. Dietary modulation of gut microflora in broiler chickens: a review of the role of six kinds of alternatives to in-feed antibiotics. *World's Poult. Sci. J*, 65: 97-114.
38. Yen, J.T., J.A. Nienaber, D.A. Hill and W.G. Pond. 1989. Oxygen consumption by portal vein-drained organs and by whole animal in conscious growing swine. *Proc. Soc. Exp. Biol. Med*, 190: 393-398.
39. Yousefi-Kelarikolaei, K., M. Mohiti-Asli, S.A. Hosseini and H. Yousefi-Kelarikolaei. 2013. Effect of antibiotic, probiotic, prebiotic and multi-enzyme in pelleted diet on the performance of broilers. *Animal Production Research*, 1(4).

Effect of Supplementation of Prebiotics of Mannan Oligosaccharide (MOS) on Growth Performance, Blood Parameters and Mortality Rate of Male Broiler Chicks under Induced Ascites by Sodium Chloride

Mokhtar Fathi¹, Timur Tanha² and Mohammad Naji Ahmadi³

1- Assistant Professor of Animal Sciences, Department of Agriculture, Payam Noor University, Tehran, Iran
(Corresponding author: Fathi_mokhtar@yahoo.com)

2- Assistant Professor of Animal Sciences, Department of Agriculture, Payam Noor University, Tehran Iran

3- Graduate degree in Animal Sciences, Department of Agriculture, Payam Noor University, Tehran Iran

Received: February 20, 2019

Accepted: July 8, 2019

Abstract

This experiment was conducted to investigate the effects of supplementation of different levels of peribiotic of mannan oligosaccharide (MOS) (Celmanax) on performance and some blood parameters of broiler chicks under induced ascites. 320 day-old Ross 308 male chicks were randomly divided into 4 treatments with 4 replicates. The dietary treatments included: positive control (corn – soybean meal basal diet), negative control (induced ascites with sodium chloride supplementation in the drinking water), negative control with supplementation of (2 and 4 ml per liter of drinking water of mannan oligosaccharide. Feed intake, Body weight and feed conversion ratio were measured at the end of the experimental period (42 d). Dead birds were dissected for ascites symptoms. Blood and ascites parameters (Right ventricular weight to total ventricles ratio (RV/TV) were also measured at 42 days of age. The statistical analysis of the data was done by using SAS software and comparison of the means were done by Tukey test at a significant level of 5%. The results showed MOS increased weight gain and decreased feed conversion ratio in birds with ascites ($P < 0.05$). Both MOS levels significantly decreased the hemoglobin, red blood cells count, protein and hematocrit content of birds reared under induced ascites ($P < 0.05$). In addition, supplementation of 4cc/l MOS on drinking water significantly decreased mortality rate caused by ascites (3.3%) and RV/TV index ($P < 0.05$). In Conclusion, the supplementation of 4 cc MOS per liter of drinking water can improve growth performance of broiler chickens and can reduce the mortality rate of chickens reared under induced ascites.

Keywords: Ascites, Mannan oligosaccharides, Prebiotic, Performance, Mortality, Blood parameters, Broiler chickens